

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 5 de setembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

18255 REIAL DECRET LLEI 14/2001, de 28 de setembre, pel qual s'establix el règim de la reassegurança per compte de l'Estat dels riscos de guerra i terrorisme que puguin afectar la navegació aèria. («BOE» 234, de 29-9-2001.)

L'actual conjuntura dels mercats internacionals, com a conseqüència dels esdeveniments ocorreguts als Estats Units el passat dia 11 de setembre ha provocat, dins de les assegurances referides al sector de l'aviació, una reducció dràstica de la capacitat del mercat assegurador i, en conseqüència, uns canvis de criteri en les cobertures per part de les entitats reasseguradores que garantixen en última instància estos riscos.

De manera concreta, i pel que fa a la cobertura de la responsabilitat civil davant de tercers no passatgers, s'ha produït una disminució brusca en els trams de cobertura, circumstància que ha generat a les companyies aèries i de gestió d'infraestructures un descobert en els riscos potencials que els impedia exercitar l'activitat amb normalitat.

En particular, esta situació de descobertura per als riscos de guerra i terrorisme s'ha produït, de conformitat amb els contractes corresponents i concertadament, per la immensa majoria de les companyies reasseguradores des de les zero hores (GMT) del dia 25 de setembre del 2001.

Davant d'esta circumstància mundial, i pel que fa a l'àmbit de la Unió Europea, l'ECOFIN ha considerat convenient autoritzar que siguen els estats els que transitòriament es facen càrrec d'esta cobertura, a causa de situacions de força major, amb les condicions següents:

El suport dels governs es limitarà a afrontar un descobert en el mercat d'assegurances en un termini curt determinat per a assegurar la continuïtat de la cobertura.

Els governs rebran una prima per la cobertura oferida.

La nova cobertura es limitarà a un termini de trenta dies a l'espera de continuar els treballs per a trobar una solució duradora i per a animar la indústria a tornar al mercat com més prompte millor.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Assumptes Econòmics i ministre d'Economia i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de setembre del 2001,

DECRETE:

Article 1. *Objecte.*

Este reial decret llei té per objecte establir el règim de la reassegurança per compte de l'Estat dels riscos de guerra i terrorisme que puguin afectar la navegació aèria i que es troben coberts per contractes d'assegurança de responsabilitat civil davant de tercers no passatgers, subscrits per companyies aèries espanyoles i per l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria,

vigents a les vint-i-tres hores cinquanta-nou minuts GMT del 24 de setembre del 2001.

Article 2. *Administració del règim de reassegurança.*

Correspon al Consorci de Compensació d'Assegurances l'administració del règim establert en esta disposició.

El Consorci de Compensació d'Assegurances gestionarà els recursos corresponents amb absoluta separació financera i comptable de la resta dels que té atribuïts per a l'exercici de les funcions que legalment li competixen. En la gestió a què fa referència el paràgraf anterior, el Consorci de Compensació d'Assegurances aplicarà el criteri de caixa.

Article 3. *Duració de la reassegurança.*

1. El règim de reassegurança que estableix esta norma tindrà una duració de trenta dies naturals comptats des del venciment anticipat dels contractes la cobertura dels quals se suplix d'acord amb el que estableix l'article següent.

2. El termini anteriorment citat podrà prorrogar-se per Acord del Consell de Ministres amb l'extensió temporal i en les condicions que este determine, tenint en compte l'evolució de les causes i la resta de les circumstàncies que han justificat l'adopció d'estes mesures.

Article 4. *Cobertura de la reassegurança.*

La cobertura prevista en este règim serà efectiva a partir dels límits coberts per cada contracte de reassegurança privada en vigor durant la vigència d'esta norma, i amb els límits, els percentatges de cobertura i la resta de clàusules aplicables contingudes en cada un dels contractes de reassegurança privada que es troben en vigor en el moment assenyalat en l'article 1.

Article 5. *Primes de la reassegurança.*

1. Les primes de la reassegurança hauran de satisfer-se en el termini màxim de trenta dies des de la fi de la vigència del règim establert en este reial decret llei per mitjà de l'ingrés en el compte que a estos efectes s'obliga a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances en el Banc d'Espanya.

2. L'import de les primes de reassegurança, expressat en dòlars nord-americans, serà el següent:

a) Responsabilitat civil davant de tercers no passatgers pel transport aeri de viatgers:

Per al tram de cobertura fins a 750 milions de dòlars nord-americans: 25 centaus per passatger.

Per al tram comprés entre 750 milions de dòlars nord-americans i el límit màxim de cobertura previst en els contractes vigents fins a la data: 50 centaus per passatger per al supòsit d'un límit màxim de 2.000 milions de dòlars, i la part proporcional del dit preu per a límits inferiors.

b) Responsabilitat civil davant de tercers no passatgers pel transport aeri de mercaderies: un import equivalent al 50 per cent de la prima que, per al mateix període, s'haja de satisfer per la cobertura reasseguradora privada de la responsabilitat civil derivada de riscos distints dels que constitueixen l'objecte d'esta norma.

c) Responsabilitat civil davant de tercers no passatgers de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria: un import equivalent al doble de la prima corresponent a la cobertura de reassegurança de responsabilitat civil general vigent fins a la data d'entrada en

vigor d'esta norma i per al període establert en l'article 3 d'este reial decret llei.

3. Per Acord del Consell de Ministres podrà procedir-se a la renúncia total o parcial de les primes previstes en el paràgraf anterior o a la seua modificació.

Article 6. *Autorització de bestretes de tresoreria.*

S'autoritza la Direcció General del Tresor i Política Financera perquè concedisca a càrrec del compte «Pagaments pendents d'aplicació. Reassegurança dels riscos de guerra i terrorisme sobre navegació aèria. Reial Decret Llei 14/2001» bestretes de tresoreria fins a l'import necessari per a atendre el pagament de les obligacions que per a l'Estat pogueren derivar-se com a conseqüència del que disposa el present reial decret llei.

En el cas que hagueren de materialitzar-se les bestretes a què fa referència l'apartat anterior, la Direcció General citada iniciarà per a cada un d'estos, en el termini de trenta dies, el procediment per a l'aplicació definitiva a pressupost amb la dotació prèvia del crèdit corresponent realitzada de conformitat amb la normativa aplicable.

Article 7. *Col·laboració de les entitats asseguradores.*

Les entitats asseguradores hauran de remetre al Consorci de Compensació d'Assegurances, en el termini màxim de cinc dies hàbils comptats des de la publicació d'este reial decret llei i per a cada un dels assegurats respectius, la informació suficient sobre la cobertura que d'acord amb els contractes que tenen subscrits atorguen, així com el règim de reassegurança que tingueren previst.

Disposició addicional única. *Ampliació del règim.*

Per Acord del Consell de Ministres podrà estendre's la cobertura d'este règim a altres assegurats que realitzen activitats connexes amb la navegació aèria i pels mateixos riscos previstos en l'article 1, sempre que concorreguen les causes justificades per a esta cobertura i es fixen en l'Acord les primes de reassegurança i la resta de condicions aplicables a esta ampliació.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», amb efectes des de les zero hores GMT del dia 25 de setembre del 2001.

Madrid, 28 de setembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20480 REIAL DECRET LLEI 15/2001, de 2 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de transport aeri. («BOE» 264, de 3-11-2001.)

La regularitat i la seguretat del transport comercial aeri revisten en els temps en què vivim una transcendència realment singular a l'hora de defensar amb eficàcia béns jurídics de rellevància constitucional com són el dret fonamental dels ciutadans a la lliure circulació i el principi rector de la política social i econòmica en la virtut dels quals els poders públics han de garantir la defensa de la seguretat i dels legítims interessos econòmics dels consumidors i usuaris.

D'altra banda, són evidents l'impacte i les repercussions de tot orde en la situació del sector aeri que representen els excepcionals esdeveniments succeïts l'11 de setembre d'enguany. Així ha sigut reconegut expressament en el punt 7 del document on s'arreglen les conclusions a què s'ha arribat en el recent Consell de Transports i Telecomunicacions celebrat a Luxemburg el dia 16 d'octubre del 2001.

El punt 8 del document anteriorment citat assenyala també que «el Consell fa notar el requeriment de certes aerolínies d'una certa flexibilitat en l'aplicació de les normatives en la pròxima temporada d'hivern i invita la Comissió a analitzar la situació urgentment per a adoptar una postura abans que arribe l'estació d'hivern».

Sense perjudicar del que arribe a determinar-se per la Comissió sobre la flexibilització sol·licitada i que lògicament incidirà en l'aplicació que haja de fer-se de les previsions sobre assignació de franges horàries en els aeroports comunitaris contingudes en el Reglament (CEE) número 95/93 del Consell, de 18 de gener, és cert que els poders públics responsables han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir que la referida situació d'excepcionalitat no supose un ús d'estes franges horàries per part de les companyies aèries que les tingueren assignades que, de manera injustificada, impliquen restriccions excessives per a altres operadors en detriment de la lliure competència i en perjudic, en definitiva, dels legítims interessos de consumidors i usuaris.

La urgència en l'adopció d'estes mesures obeeix al mateix motiu pel qual el document de conclusions de l'últim Consell de Ministres de Transports i Telecomunicacions invita a analitzar la situació abans que arribe la pròxima temporada d'hivern i, per tant, resulta necessari que mesures com les que s'adopten en este reial decret llei puguin aplicar-se durant la temporada d'hivern 2001-2002.

Amb les previsions incloses en este reial decret llei es pretén reforçar la posició jurídica del poder públic responsable, dotant-lo del mínim d'instruments legals que, en este moment i per esta via d'urgència, s'han jutjat imprescindibles, sense perjudic que, en funció del desenrotllament dels esdeveniments, més avant, puga procedir-se al seu posterior perfeccionament.

La qüestió que ara és objecte d'un reforç de les potestats públiques consistix en l'establiment de normes precises, tant de caràcter organitzatiu com sancionador, sobre la determinació de les classes, sobre la capacitat i sobre la coordinació dels aeroports d'interés general als efectes del que s'ha previst en el Reglament CEE número 95/93, així com sobre la supervisió de l'assignació de les franges horàries i el seu adequat compliment.

A este respecte, resulta particularment oportú i il·lustratiu posar en relleu la coherència entre les mesures que s'adopten en esta norma i la decisió de la Comissió Europea, arreglada en la seua recent Proposta de Reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifica el Reglament (CEE) número 95/93 del Consell, de 18 de gener, relatiu a normes comunes per a l'assignació de franges horàries en els aeroports comunitaris, de proposar «l'adopció de mesures nacionals obligatòries sobre imposició de multes i/o sancions periòdiques a les companyies que abusen de les seues franges horàries», havent de remarcar que, com la mateixa Comissió manifesta expressament en el document anteriorment citat, esta proposta concreta de mesures nacionals sancionadores «és ja pràctica habitual en diversos estats membres» de la Unió.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Foment i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 2 de novembre del 2001,